

НОВІ УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 88 (588) • П'ятниця, 14 травня 1993 року • Ціна 8 крб.

Що підписано пером

Тегеран і Київ і надалі розвивають особисті відносини між двома країнами, що стає важливим чинником зміцнення незалежності України, заявила Голова Верховної Ради України ЛІЛЮК на прес-конференції після закінчення зустрічі з Президентом Ірану Алі Акбаром Хашемі-Рафсанджані.

Торішній візит до Тегерана Президент України ЛІЛЮК здійснив у його ході домовленості підписати нову угоду в історії відносин двох держав, відвідав ЛІЛЮК.

У свою чергу, Хашемі-Рафсанджані підкреслює, що в обох державах є тверда політика води до зміцнення соборності нації. Реалізація як досягнутих угод, особливо в галузі енергетики і транспортування газу, є важливим підтвердженням того.

Шановні читачі!

Преса України в скрутному становищі. Не вистачає паперу, не вистачає й коштів на папір, оплату доставки газети, видання, редакції, редакції, які складає для преси, повною мірою зтогується і "Голосу України".

За шістьма місяцями рідна перекладла на нашу газету майже 6 тисяч крб.

І все ж ми не хочемо оголошувати нову передачу на друге шпальце. А пропозицію інший варіант. Надайте, будь ласка, інформації, які обирає "Голос України" на весні 1993 рр., мають доплатити у своїх податкових відрахуваннях по "Голосу України" і не готувати іншої інформації, про яку ми оголошували в газеті, на нашу газету майже 6 тисяч крб.

А ми перекладаємо майже 6 тисяч крб. на газету, на нашу газету майже 6 тисяч крб.

А ми перекладаємо майже 6 тисяч крб. на газету, на нашу газету майже 6 тисяч крб.

А ми перекладаємо майже 6 тисяч крб. на газету, на нашу газету майже 6 тисяч крб.

А ми перекладаємо майже 6 тисяч крб. на газету, на нашу газету майже 6 тисяч крб.

А ми перекладаємо майже 6 тисяч крб. на газету, на нашу газету майже 6 тисяч крб.

А ми перекладаємо майже 6 тисяч крб. на газету, на нашу газету майже 6 тисяч крб.

Напад на депутата

12 травня двоє невідомих напали на голову кримського обласного управління Економічного відомства Криму, народного депутата республіки Криму Володимира Бугайчука, пораненого в автомобіль. І звинувачення в нападі на народного депутата республіки Криму.

Ще стався рабуні, коли Бугайчук шов на роботу. Після звинувачення злочинці невідомою одразу ж сіли в автомобіль. І звинувачення в нападі на народного депутата республіки Криму.

Читайте в номері

5

Зв'язками прієдних вод на душу населення серед країн СНД ми поступимося лише Туркменістану з його Кара-Кумами. Зате за концентрацією промисловості нам немає рівних.

Проблема питної води в Україні — тема інтер'ю

ДЕ ВОДИ НАПИТИСЯ?

Енергетики Придніпровської ДРЕС — Кабінету міністрів та іншим владним структурам

Вкрай тяжке становище робітників Придніпровської ДРЕС спонукає нас говорити про це на весь голос.

Постійне підвищення протимоного року ціни на промислові то-

вари і продукти при замороженні заробітної плати призвело до того, що робітники основної державної галузі народного господарства не в змозі забезпечити своїм сім'ям продуктами і одягом.

Заробітна плата за квітень в середньому складала 22 тис. крб. На цю суму неможливо проголосувати сім'ю, не кажучи вже про купівлю одягу. А такі товари, як меблі, пральні машини, холо-

дильники, телевізори — за межами мрії.

Створення молодих сімей, придбання майна першої потреби стало неможливим.

(Закінчення на 5-й стор.)

Конгресс воскрес!

Як повідомля нашому кореспондентів голова оргкомітету по проведенню конгресу українців Севастополя, головний редактор газети «Флот України» Ю.Тимошук, місцевим колом дозволи на проведення конгресу 29 травня Конгрес мав відбутися ще 28 березня, але тоді місцьрада під тиском антиукраїнських сил встановила тримісячний мораторій на всі масові громадсько-політичні заходи. Трохи згодом прокурор опротестував це рішення. Отже, конгрес відбудеться. Назва його трохи змінилася — «Конгрес громадян України м.Севастополя». Местом на увазі, що учасниками будуть громадяни України, незалежно від національності.

Одномуці — без брудершафту

У Києві побував Хельге Колстад — президент Інтернаціональної організації гуманізму і терпимості, що об'єднує 7 млн. пенітентів. Він мав переговори з членом Президії ВР України Я.Кондратюком і заступником міністра охорони здоров'я В.Мальцевим щодо проведення в Києві у жовтні ц.р. міжнародної конференції «Проблеми алкоголю та інших наркотиків у період соціально-економічних перетворень».

А в цирку не пробували?

Вже рік тривають сутички за поділ сфер впливу між двома найбільшими заочинними угрупованнями Харкова. Для з'ясування стосунків «гладіатори» чомусь обирають стадіон «Динамо» або веранда кафе в центрі міста. Останній бій мав відбутися теж на

стадіоні. Але ініціатива пігмалулася: заарештовано близько ста бойовиків, вилучено ножі, топірі, бойові палиці, залізні прутки.

Як весна, то й музика...

Весна — час молодих, час пошуків та нових відкриттів. Тож не випадково у Києві 15 травня відкривається II Міжнародний форум музики, у якому візьмуть участь композитори та виконавці з 20 країн світу — Білорусь, Угорщина, Польща, Німеччина, Італія, Росія, Франція, Швейцарія... Продокументують своє мистецтво і 15 українських композиторів, відомих по авторських концертах, що недавно відбулися. І дуже приємно, що творчість вітчизняних авторів зазвучить у контексті світової музичної культури. Фестивальні концерти складатимуться з музичних різних жанрів — від експериментальних до академічних творів. Завершиться свято музики 19 травня.

До скорботного ювілею

Віце-прем'єр з питань гуманітарної політики М.Жулинський зустрівся з керівниками релігійних конфесій України. Головним в порядку денному зустрічі було обговорення сценарію дня скорботи й пам'яті до 60-річчя трагедії українського народу — голодомору 1932 - 1933 років. І напружений проєкт 10 - 12 червня цього року в містах і селах країни. Було домовлено, що в ці дні в церквах, синагогах, мечетях, молитовних будинках служимуться панахида в пам'ять про загинувших від голоду, організованого сталінською диктатурою, в Києві відбудеться театралізоване дійство-реквієм, після якого на пагорбі біля історичного музею насиплять символічну могилу жертв голодомору.

Голодуйте до п'ятниці?

На сьогодні намічено засідання колегії Держбугенфрону України, на якому передбачається розглянути конфлікт у Первомайську Луганської області.

Як ми вже повідомляли, там оголосили голодовку голови незалежних професіоналів п'яти швартів виробничого об'єднання «Первомайськвузгілля» та голови асоціації незалежних професіоналів гірників міста С.Галаутичів.

— Ми дали офіційну телеграму в Первомайськ, — повідомив нам начальник управління Держбугенфрону В.Мімонюк. — У відповідь і повідомили Галутичіву і радів зв'язники до п'ятниці. Однак ми заявляємо, що голодовку вимагають не тільки звільнення з посади ряду керівників об'єднання, а й мають серйозні вимоги до місцевих властей. Тому голодовку не відміняють.

Отже, сьогодні «сімейний» конфлікт може бути вирішено. До якої п'ятниці він загнеться між професіоналами і органами влади Первомайська, скажуть звашко.

НЕЛЕГКО ПОЛКОВНИКУ СТАТИ МІНІСТРОМ

Саргій ЛНПА.

Володимир САВЦОВ.
Варшава.

Категорично напова
розглянути наш вимо
короткі строки і про
оголосити на дні Кеб
ністри 18 травня. В
що наш вимог прав
ці, що можуть бути
ні. Ми, у свою черг
ми заведенням впро
Звернення прийнят
боних зборів у цехах
станцій. Усіх підписів

За дорученням коле

До генеалогії ОУН

Створення Української Військової Організації (УВО) не можна пов'язувати, як це робить автор, з «лідиною депресією» серед населення Галичини, виключеною остаточною Радою Абошадорів № 15 (а не 14, як подає у глянцевій статті) березня 1923 року, до УВО вступили у 1920 році (Піпак № 1 в березні 1920, 2.9.1920). УВО виходила ще революційною організацією, мета якої була працювати лише в інтересах української нації, інформувати світ про прагнення українського народу до власної незалежної держави, борючись за що державу включити і збройними засобами, організувати народ до загального піднесення, втручання до всіх несприятливих умов українства.

Організацію Українських Націоналістів (ОУН) створили у 1929 році представники УВО й кількох українських організацій молоді в Закарпатті України та вирішили з метою консолідації своїх сил, об'єднати в боротьбі за незалежність українського народу, а не внаслідок виконання і діяльності легальних українських політичних партій.

Номе інших дивного, що а час, коли український народ був розділений між чотирма державами, ОУН розлучилася від слівом «український народ» в єдине ціле. Пізніше ОУН вважала себе єдиним цілим «недемократичної» ОУН приклад Франції, де до французької нації заручилися (і для заручилися) усіх громадян (також негрів з Африки і арабів), не має до України жодного відношення. У Франції тоді і тепер термін «націоналізм», а отже, і «нація», означає і означає «громадянство». А українці, хоча були громадянами різних держав, нахилили до одної нації.

«Терористична організація»

Чи можна вивчаючи негативно про ситуацію, в якій одні партії діють легально, а ОУН, діючи нелегально, мимовільно визнають міжпартиї акти, зварили жостко той той собою приналежності частину української території? Боротьба за незалежність України була різним шляхом, в тому числі нелегально і збройними засобами. ОУН завжди ставила на своїй основі сили, на силу українського народу, який, коли піднімався на революційний зріз, може перемогти. Глибока віра в силу і вагітність свого народу (в її мислі, між іншим, в єврейській тактиці генерала де Голля, до якого не заклади доборозило стилисти союзна), ніколи в жодному народі не була «підказкою», як це бачить А.Білінський. Ця віра є явищем реальності кожного народу.

Усім відомо, що до національних організацій не лише «вступати», а й вступати добровільно, особа, котрою борючись за національні ідеали, за добро свого народу, за його свободу. Так зробили С.Бандера, М.Лебедя, Я.Стецюка та інші. Це правда, що всі вони були дуже молоді. Але це були справжні ідеалісти. Вони вірили, що націоналістичні молоді відбудуться після ідеалістів, а не люди старшого віку. Терористична діяльність ОУН була зумовлена боротьбою проти залякання, чужої влади, яка гнобила і переслідувала, проти окупанти, і так. В розумінні ці молоді члени ОУН. Таку боротьбу провадили і продовжують усі народи, які борються за свою волю, незалежність.

А.Білінський поминається, коли каже, що ОУН, крім «терористичної діяльності», не провадила ніякої роботи. Вона виховувала молоді не менше, ніж легальні організації, до яких, зрештою, належали також члени ОУН в їхніх будинках найбільш активним елементом. Коли А.Білінський пише, що ОУН не хотіла постою національної свідомості населення, а хотіла «свідомості того, що належить державі мого зобов'язати стосовно збройним повстанням проти окупантів під промовою ОУН», то він помилується. Про приготування українського населення до боротьби за свою свободу мимовільно у констатації, що в той самий ситуації кожний загрозлив українській території не погодиться її добровільно віддати і доповісти, що на ній постоїла незалежна Українська держава.

Як судити про діяльність ОУН з 30-х років? Якщо датися про існування волеюючої міністра внутрішніх справ В.Петровського, то процесів зростає, що ніколи не була Кривоїм провід ОУН. Про існування волеюючої процедури в цій ОУН не можна говорити «судовими». Ось декілька фраз з польської газети «Супремасія Літературна» (№ 50, 15 грудня 1935, Варшава):

«П.поли вбача, бажало створити свій свій народ. Ми не будемо, що таким способом вони й добре служили. Успішно служили вони й тепер: три чвертини польського пресо, що протягом синамидати їх не хотіли знати слова «український», протягом цих трьох тижнів накручили цього слова і вже його не забудуть... 17 років томачили ми, що поширювали, а ось під з допомогою націоналістів, на окраїнах польської мови з ринком і поширювали, а ось під націоналістичним, прищепленням любові до Польщі. А ось ці люди, що зають польську мову, не хочуть розмовляти по-польськи. Ці люди не мають і польської мови, польської мови, польської мови. Вони нас, що ідеї та Україна є існуючим творінням, яке зміна в останній мислі наших астрійських держав, творилим якої вона була. А тим часом — це та Україна своєю незалежністю не була бачує своєї однієї силі, ніж за тих днів, неспівності часів».

Хоч як не дивно, дума А.Білінського зовсім протилежна до думки польського часопису, а який, без мимовільного визнання, відчувати себе розуміння і новина. Треба згадати на сцені А.Білінського його даліш твердження

Ще бачуку минулого року «Голос України» видрукував статтю А.Білінського «Світло і тіні ОУН-УПА». Недавно редакція одержала поштою відгук на цю публікацію з далекого Парижа. Доктор і Сорбонки Володимир КОСІК, відомий у світі дослідник української національно-визвольної справи, робить спробу розібратися в її критичній і в невідомій дискусії, суті якої він бачив у заголовку.

ДИСКУСІЯ

ЧИ ТРЕБА РЕАБІЛІТУВАТИ ОУН-УПА?

Запитання актуальне і рано чи пізно мусить одержати остаточної відповіді. Донедавна радянська преса і наука писали про ОУН і УПА як про «бандитів». Тепер люди, доповнюються преса, хоч не всі хочуть і бачити. Є навіть намагання, щоб найвищі органи незалежної Української держави не визнавали ОУН-УПА ворожою стороною у визвольній боротьбі українського народу.

«Світло і тіні ОУН-УПА». Під таким заголовком з'явився на сторінках «Голосу України» 13 лютого 1994 року стаття Андрія Білінського, яка хвилює внаслідок минулого ОУН-УПА. Значно, автор висловлює свою особисту думку, на яку має право. Але доводиться стверджувати, що помірковані аргументи такого роду правді науковець історичної правди не шукає і знайти не може. Історична правда спирається на документи і ґрунтується на них історичні аналізи. Стаття поручає багато питань, які потребують уточнення. Тому перегляд цих важливих проблем не можна зводити в кількох рядках, бо це йдеться про дуже важливий період історії українського народу, про боротьбу, а який взяла участь велика частина населення України. Пора знати правду.

На знімку: марш ветеранів УПА у Луцьку. Фото Миколи ЗІНЧУКА.

Що «малогромадянство» ОУН у селам, бо малогромадянство ОУН не приймали, члени її проходили військову ідеологічно-громадську підготовку. Коли цього, й хотіли боритися з зброєю за волю і добро народу, а не бути збичаними, як підказує А.Білінський, наслідуючи в цьому пропагандистські твердження компарії та КДБ.

Ідеологія ОУН

Це правда, що в 30-х роках десято з націоналістичним думам про «диктатуру» від члени борючись за визволення, але, за незалежним мисленням, нікого серйозно не уявляло собі, який цей режим буде, несправді уявляти Україну. А.Білінський пише, що в ті часи, коли в разі війни проти СРСР і утворення незалежної держави українці знайдуть підтримку з боку тоталітарної Німеччини. Бо, крім кількох членів народу ОУН та інтелектуальні з-поміж ОУН, таких сподівалися молоді члени не мали.

Питання, на якого пріємується, стало однією з багатьох причин розколу ОУН на дві зовсім окремі прагнати, бо молоді вважали, що треба спиратися тільки на власні сили і борючись проти кожного, хто проти незалежності українського народу. А.Білінський про це нічого не пише.

Тут годиться згадати на одному питанні, яке має вирішальне значення у житті народу. Це — існування політичних сил, бо лише вони могли організувати боротьбу за волю і добро народу. У дитинному політичного життя народу, який, у листопаді 1987 року, щоб зберегти волю, французька влада переклала про телебачення наступні не ополітичні: «Політика — річ серйозна. Вона визначає життя-або смерть народу». Легальні політичні сили діють лише в рамках закону держави, а який вони існують. Незалежна політична сила не визнає жодних законів окупанта. У вересні 1939 року вилучили польський закон, і українські легальні партії перестали існувати, самодисквалізувалися. Закон однопартійної системи нацистів і фашистів однаковою мірою не дозволяв політичній силі, для якої закон окупанта не мав значення, продовжувати існувати. Вона зазналася дитинному політичного життя народу.

по-політичній змін, які залиши б на терені Східній Європі...»

Отже, і у разі німецької окупації. Не згадуємо також і те, що тоді було підтверджено прийнятий ОУН Бандери в 1940 році принцип боротьби українців разом з іншими повновладними народами під гаслом: «Свобода народів і людей». Приймано ним це чи ні, але треба визнати, що такий широкомасштабний акт діяльності і боротьби не мала тоді жодна інша українська група, партія чи організація.

Не згадує А.Білінський також і про програмний маніфест цієї організації, в якому сказано, які її ідеї, такі:

«Ми, українці, підносимо прапор нашої боротьби за свободу народів та людшин... Боремося за визволення українського народу та всіх повновладних Москвою народів... Боремося проти крайнього похищення людини в її праці та в її житті, проти ображення її у своїй радості життя, проти поганого обмеження людської свободи, проти обмеження людської діяльності, проти злих обставин під безглуздою заслоном «урівноваження», проти заслоном оглушенням дітей і молоді брехливою балованню «наукою», газетою, кіно, радіо, театром, мистецтвом та всією бездумною агіткою сталінського режиму. Боремося за гідність, свободу людини, за право виконати одержаної своєю совістю, за свободу всіх віросповідань, за повну свободу совісті. Боремося проти терору більшовицької класи, проти жорстокого режиму НКВД, за право працювати виконати одержаної своєї політичної переконанню словом і ділом, відбудувати свободу прилюдно зброю і творити свої політичні, громадські та професійні організації. Боремося проти економічного грабежу України... Боремося за те, щоб кожний повновладний Москвою народ мав вільно користуватися багатствами своєї рідної землі здобутими своїм суверенітетом».

Яка інша толпа українська політична група, партія чи організація мала таку широку і демократичну програму? Багато з цих окупантів знаходилися в прийнятій після війни Загальної декларації прав людини ООН. Цей програмний маніфест члени ОУН Бандери розповсюджували в 1941 році на центральних і сідких з'їздах України у формі листівки.

Ставлення до Німеччини

Не згадуємо також і про вказівки ОУН Бандери від травня 1941 року, в яких, між іншим, сказано, що в разі війни: «На звільненні від московсько-більшовицької окупації частини української землі, не ждучи ні нашо, ОУН проголошує відбудову української держави».

Сказано ясно, і тому 30 червня 1941 року було проголошено Акт відновлення Української держави.

А.Білінський внісши невправду, кажу, що в 1941 році «німецькі політики не вважали за потрібне визнавати у ставленні до держави України, отже, жодні з співпраці з німцями були неактивні». Німецькі архівні документи виявляють, що націоналістична партія німцями стежила за діяльністю ОУН. В відділ зовнішньої політики (АПА), який визначав діяльність ОУН як «антигітлерівську», члени цієї діяльності «вже не провадили, то приймали підказки від Німеччини. Як доказ того що цього відділу АПА німцями постійно передавали в урядові відомості переклади антигітлерівських статей, які з'являлися в пресі ОУН».

У вересні 1941 року, тобто вже після розколу ОУН на дві окремі організації, відділ зовнішньої політики опитав німців «приміщення» діяльності ОУН і склавши переклад антигітлерівського, що з німецькою мовою по «терористичну групу» підписують адмірал Кларіс, порт адміра. В листі до Гайдрла, порт Голландського уряду Бенікса Рейну (отже, і Голландія) А.Білінський писав, що після війни з Радянським Союзом звільню Україну, ця група виступила останнім собою політичного значення, і тому не розумно з нею рахуватися, тим більше що своєю діяльністю вона «загрожує безпеці держави». В такій ситуації «цілком виправдано було би розпуск цієї групи як політичної організації».

Однак Кларіс не погодився на це і далі вважав, що з огляду на політичну ситуацію такі радикальні заходи проти ОУН були зайвими і нецільовими. Це правда, що ОУН дуже суворо (безглуздо) тримала контакт з ОУН через її представника Бердичівського в 1938 року. Але не відповідало прагнати, що ОУН Бандери мала будь-які контакти з Геттено, як це стверджує А.Білінський.

(Закінчення буде)

ФУНДАМЕНТ ВАШОГО МАЙБУТНЬОГО

Акціонерно-комерційний банк «ГРАДОБАНК» розпочав операції у грудні 1989 року як незалежна установа із заявленим статутним капіталом у 3,5 млн. крб. Наприкінці 1992 року статутний капітал банку вже складав 1,3 млрд. крб. За цей час активи збільшились у 230 разів і досягли 16,4 млрд. крб.; обіг за 1992 рік становив 210 млрд. крб.

На цей час Градобанк входить у число десяти великих фінансово-кредитних організацій країни. Він має мережу своїх філій, відділень та представництв, а також систему кореспондентських рахунків у банках багатьох країн світу (США, Німеччини, Англії, Швеції, Швейцарії, Японії, Іспанії, Ізраїлю та ін.) та державах ближнього зарубіжжя.

(із звіту про діяльність АКБ «ГРАДОБАНК» у 1992 році)

ФУНДАМЕНТ ВАШОГО МАЙБУТНЬОГО

АКБ «ГРАДОБАНК»
залучає вільні кошти підприємств
та організацій на депозитні
рахунки.

**Процентна ставка —
по домовленості.**

Мінімальна сума депозитного
вкладу — 50 мільйонів крб.

Телефон для довідок 261-91-16

МП «ЮРЭК»
(Україна)

фирма «ELEVEN»
(Венгрия)

SANB2

3 - 7 июня 1993 года

ВЫСТАВКА-ЯРМАРКА

**товаров и предложений для бизнеса
более 50 предприятий из ВЕНГРИИ:**

☐ компьютеры и товары
для офиса;	☐ косметика;
☐ оборудование для зда-
ний и сооружений;	☐ продукты питания;
☐ медицинская аппара-
тура и лечебные пре-
параты;	☐ автопокровышки
и сиденья;
☐ одежда и обувь;	☐ автокосметика
и сигнализация;
	☐ игрушки и сувениры;
	☐ химтовары.

г. Киев, пр-т Академика Глушкова, 1
Центр Выставок и ярмарок, павильон N18
ежедневно с 10.00 до 17.00 (без выходных)

417-64-58, 417-22-74

**ПРИЗНАЧАЄ
ПОБАЧЕННЯ**

26 - 30 травня ПАЛАЦ СПОРТУ

І КИЇВСЬКЕ МІЖНАРОДНЕ АВТОШОУ

ЕКСПОЗИЦІЯ «ФОРД МОТОР»

(044) 220-00-00

